இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

2022-ம் ஆண்டு, அக்டோபர் திங்கள், 17-ம் நாள்

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. சி. டி. ரவிகுமார்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. சுதான்ஷு துலியா

குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 965/2018

குர்மெயில் சிங் மற்றும் ஒருவர் ...மேல்முறையீட்டாளர்கள்

-எதிர்-

உத்திர பிரதேச மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர் ....எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்

தண்டனைச் சட்டம், 1860 : பிரிவு 149 - சட்டவிரோதக் கூட்டம் - இந்த வழக்கில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண். 1 மற்றும் 2 நபர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்/இறந்தவரின் உண்மையான சகோதரர்கள் - குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களுக்கும் இறந்தவருக்கும் இடையே நிலத் தகராறு ஏற்பட்டது - அந்த

துரதிருஷ்டவசமான நாளில், குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 1 மற்றும் 2 நபர்கள் இறந்தவரால் விதைக்கப்பட்ட நெல் பயிர்களைப் எடுத்துக் கொண்டிருப்பது இறந்தவருக்கு தெரிய வந்தது - இறந்தவர் அவர்களை நிறுத்துமாறு கேட்டபோது, மேல்முறையீட்டாளர் மற்ற எட்டு பேருடன் சேர்ந்து அவரை தாக்கினார், அதில் அவர் உயிர் இழந்தார் - மேல்முறையீட்டாளர் உட்பட குற்றம் சாட்டப்பட்ட அனைத்து நபர்களையும் விசாரணை நீதிமன்றம் இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவுகள் 302/149-ன் கீழ் குற்றவாளிகள் என்று தீர்ப்பளித்தது - உயர்நீதிமன்றம் மேற்படி தண்டனையை உறுதிப்படுத்தியது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களில் ஏழு நபர்கள் மேல்முறையீடு நிலுவையில் இருந்தபோது இறந்து விட்டதால், அவர்கள் மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது - மேல்முறையீட்டில் தீர்வுக் காணப்பட்டது யாதெனில் :- சட்டவிரோத கூட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் இருப்பு சர்ச்சைக்குரியதாக இல்லாதபோது, வெளிப்படையான பொறுப்பு என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அவருக்கு எந்த வெளிப்படையான செயலும் கூறப்படாவிட்டாலும் அவரை குற்றவாளி என்று கருதுவது போதுமானது - சக குற்றவாளிகளின் மரணம் காரணமாக மேல்முறையீடு நிலுவையில் உள்ள குற்றவாளிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதன் விளைவு மற்றும் தாக்கம் பற்றிய கேள்வியைப் பொறுத்தவரை, குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டம் பிரிவு

394(1)-ன் கீழ் அபராத தண்டனைக்கு எதிரான மேல்முறையீட்டைத் தவிர ஒவ்வொரு மேல்முறையீடும் மேல்முறையீட்டாளரின் மரணம் அற்று போய் விடும் என்று கூறுகிறது, எனவே, மேல்முறையீட்டின் கீழ் தண்டனையை இனி செயல்படுத்தப்பட முடியாது – அற்றுபோதல் என்பது விடுதலை செய்யப்படுவதிலிருந்து வேறுபட்டது - உயர் நீதிமன்றம் அல்லது உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு நிலுவையில் இருந்தபோது, பத்து குற்றவாளிகளில் ஏழு பேர் இறந்தனர் என்பதற்காக, ஆக்கபூர்வமான/கூட்டு பொறுப்புகளுக்கான விதியைப் பயன்படுத்த முடியாது என்பது ஒரு காரணமாக இல்லை – இந்திய தண்டனைச் சட்டப்பிரிவு 302/149 இன் கீழ் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனையை இந்திய தண்டனைச் சட்டப்பிரிவு 304/149 ஆக மாற்றப்பட வேண்டியுள்ளது என்ற மேல்முறையீட்டாளரின் வாதத்தைப் பொறுத்தவரை, மேல்முறையீட்டாளர் மீது இந்திய தண்டனைச் சட்டப்பிரிவு 302/149-ன் கீழ் தான் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளதே தவிர இந்திய தண்டனைச் சட்டப்பிரிவு 302-ற்கான தண்டனைக்குரிய குற்றத்திற்காக குற்றம் சாட்டப்படவில்லை என்பது தெளிவாகிறது – மேல்முறையீட்டாளரின் உறுப்பினர் நிலை நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதால், மேல்முறையீட்டாளர் கூட்டத்தின் எந்தவொரு உறுப்பினருக்கும் பொதுவான நோக்கம் கொலை செய்வதாக இருந்தால் செய்த செயலுக்கான கூட்டு பொறுப்பில்

இருந்து தப்பிக்க முடியாது – சட்டவிரோத கூட்டத்தின் உறுப்பினர்கள் துப்பாக்கிகளை எடுத்துச் சென்று இறந்தவருக்கு எதிராக அவற்றைப் பயன்படுத்தினர் - யாராவது துப்பாக்கிச் சூட்டுக் காயங்கள் மற்றும் அதிக இரத்தப்போக்கு கொண்ட காயங்களை தாங்கி கொண்டிருந்தால் மற்றும் அவரது மீட்புக்கு வர முயன்ற நபர்களும் தாக்கப்பட்டிருப்பது, இதுபோன்ற சூழ்நிலைகளில் இருந்து பெறக்கூடிய ஒரே அனுமானம் என்னவென்றால், அந்த நபரின் வாழ்க்கையை ஒழிப்பதே பொதுவான நோக்கம் என்பதே ஆகும் - எனவே, தண்டனையை மாற்றுவதற்கான மேல்முறையீட்டாளரின் வாதம் நிலைக்க முடியாதது - குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டம், 1973 – பிரிவு 394.

மேல்முறையீட்டை இந்த நீதிமன்றம் தள்ளுபடி செய்கிறது.

தீர்வு : 1. முதல் கேள்வி என்னவென்றால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்/குற்றவாளி சட்டவிரோத கூட்டத்தில் உறுப்பினராக இருப்பதை அரசு தரப்புடன், ஆக்கபூர்வமான/கூட்டு பொறுப்பு என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அவர் மீது குற்றம் சாட்டுவதற்காக தனிநபர் வெளிப்படையான செயலை அரசு தரப்பு நிறுவ வேண்டுமா என்பதுதான். இந்த நீதிமன்றத்தின் கூற்றுப்படி, இந்திய தண்டனைச்

சட்டம் பிரிவு 149 இன் கீழ் சொற்றொடரைக் கருத்தில் கொண்டு அரசு தரப்பிடம் எந்த சுமையையும் விதிக்க முடியாது. [பத்தி 11] [1020-டி.]

அமெரிக்க ராய் மற்றும் பலர் எதிர் பீகார் மாநில அரசு; ஏ ஐ ஆர் 2011 எஸ் சி 1379; சுரேந்திரா மற்றும் பலர் எதிர் உத்தரப்பிரதேச மாநில அரசு ஏ ஐ ஆர் 2012 எஸ் சி 1743; யூனிஸ் அலியாஸ் கரியா எதிர் மத்திய பிரதேசம் மாநில அரசு ஏ ஐ ஆர் 2003 எஸ் சி 539; அமர் சிங் மற்றும் பலர் எதிர் பஞ்சாப் மாநில அரசு (1987) 1 எஸ் சி சி 679; நேத்தலா போத்துராஜு மற்றும் பலர் எதிர் ஆந்திரப் பிரதேச மாநில அரசு (1992) 1 எஸ் சி சி 49 - ஆகிய வழக்குகள் மூலம் சார்வுறப்பட்டுள்ளது.

2. மேல்முறையீட்டாளரின் வாதங்களைப் பத்திட்டுவதற்கு அடுத்த கேள்வி என்னவென்றால், இணை குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் மரணத்தின் காரணமாக குற்றவாளிகளின் எண்ணிக்கையை ஐந்துக்குக் குறைப்பது, இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 149 இன் பார்வையில் அவரது/அவர்களின் கூட:டு பொறுப்பைக் கருத்தில் கொள்ளும் விஷயத்தில் எஞ்சியுள்ள குற்றவாளி (களில்) ஏதேனும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதா அல்லது விளைவை ஏற்படுத்தியதா என்பதுதான். இணை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள்/இணை குற்றவாளிகள் விடுவிக்கப்பட்டதன் காரணமாக மேல்முறையீட்டில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள்/குற்றவாளிகளின்

எண்ணிக்கையை ஐந்துக்குக் குறைப்பதும், இணை குற்றவாளிகளின் மரணம் காரணமாக ஐந்து பேருக்குக் குறைவாகக் குறைப்பதும் வேறுபட்டவை மற்றும் தனித்துவமானவை என்ற நிலைப்பாட்டில் இரண்டு கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 394 (1), பிரிவு 377 அல்லது பிரிவு 378 இன் கீழ் ஒவ்வொரு மேல்முறையீடும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் மரணத்தில் இறுதியாக நீக்கப்படும். அதன் உட்பிரிவு (2), அத்தியாயம்-XXIX இன் கீழ் (அபராத தண்டனையிலிருந்து மேல்முறையீடு தவிர) மற்ற அனைத்து மேல்முறையீடுகளும் இறுதியாக மேல்முறையீட்டாளர் இறந்தவுடன் அற்றுப் போய்விடும் என்று வழங்குகிறது. இந்த நிலைப்பாடு என்னவென்றால், அபராத தண்டனைக்கு எதிரான மேல்முறையீட்டைத் தவிர ஒவ்வொரு மேல்முறையீடும், மேல்முறையீட்டாளரின் மரணத்தினால் அற்றுப் போய்விடும், எனவே, அத்தகைய சூழ்நிலைகளில் மேல்முறையீட்டின் மேல் உள்ள தண்டனையை நிறைவேற்ற முடியாது. ஒன்று குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 1510/1992 உயர்நீதிமன்றத்தின் முன் அல்லது இந்த மேல்முறையீடு நிலுவையில் இருக்கும் போது, பத்து குற்றவாளிகளில் ஏழு பேர் இறந்தனர் என்ற காரணத்திற்காக சட்டவிரோதமான கூட்டத்தின் மூலம் பொதுவான நோக்கத்தை அடைவதனால் எழும்

ஆக்கபூர்வமான/கூட்டு பொறுப்பானது எழாது என கூற இயலாது என்று இந்த நீதிமன்றம் கூறியது. [பத்திகள் 12,14,16] [1020-எச்; 1021 ஏ-பி, ஜி -எச்; 1023-ஏ-பி]

ஹர்னம் சிங் எதிர் இமாச்சலப் பிரதேச மாநில அரசு (1975) 3 எஸ் சி சி 343; ஹரி பிரசாத் சாபோலியா எதிர் யுனியன் ஆப் இந்தியா (2008) 7 எஸ் சி சி 690 – குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

3. இப்போது கேள்வியைக் கருத்தில் கொள்ளும் போது, மேல்முறையீட்டாளரின் வாதம் என்னவென்றால், இந்திய தண்டனை சட்டப்பிரிவு 302/149 இன் கீழ் விதிக்கப்பட்ட தண்டனையை பிரிவு 304 பகுதி-I அல்லது பகுதி-II உ/இ பிரிவு 149 இன் கீழ் உடன் சேர்த்து மாற்றப்பட வேண்டுமா என்பதே ஆகும். மேல்முறையீட்டாளர் மீது முழுமையாக இந்திய தண்டனைச் சட்டப்பிரிவு 302 இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்திற்காக குற்றம் சாட்டப்படவில்லை என்ற உண்மையை இந்த நீதிமன்றம் கவனத்தில் கொண்டது. இந்திய தண்டனை சட்டப்பிரிவு 302 மற்றும் பிரிவு 149 இன் கீழ் அவர் குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டார், எனவே, இந்த நீதிமன்றத்தின் பார்வையில், சட்டவிரோதமான கூட்டத்தில் மேல்முறையீட்டாளரின் உறுப்பினர் என்ற கோணத்தில்,

மேல்முறையீட்டாளர் எந்தவொரு செயலிலும் ஆக்கபூர்வமான/கூட்டு பொறுப்பிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது. ஏனென்றால், பிரிவு 149 இன் நோக்கம், அதன் வரம்பிற்குள் வரும் நபர், அவர் தனது சொந்த செயலால், சட்டவிரோதமான கூட்டத்தின் பொதுவான நோக்கத்தில் குற்றத்தைச் செய்யவில்லை என்று ஒரு வாதத்தை முன்வைக்க அனுமதிக்க முடியாது என்பதைக் குறிப்பிடுவதாகும். [பத்தி 17][1023-பி-இ]

குல்தீப் யாதவ் மற்றும் பலர் எதிர் பீகார் மாநில அரசு (2011) 5 எஸ் சி சி 324; ஜெய் கரண் மற்றும் பலர் எதிர் உத்திர பிரதேசம் மாநில அரசு (2003) 12 எஸ் சி சி 655; ராகேஷ் மற்றும் ஒருவர் எதிர் உத்தரப்பிரதேச மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர் (2021) 7 எஸ் சி சி 188 - சார்வுறப்பட்டுள்ளது.

4. சட்டவிரோத கூட்டத்தின் உறுப்பினர்கள் துப்பாக்கிகளை எடுத்துச் சென்றதாகவும், இறந்தவருக்கு எதிராக அவற்றைப் பயன்படுத்தியதாகவும் அரசு தரப்பு சான்றாவணங்கள் 1 மற்றும் 2 வெளிப்படுத்துகின்றன. இறந்தவர்களுக்கு எதிராகவும் அவர்களுக்கு எதிராகவும் மற்ற கொடிய ஆயுதங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இறந்தவருக்கு இரண்டு துப்பாக்கிச் சூடுகள் ஏற்பட்டன,

அதற்குப் பிறகும், அவர் சட்டவிரோத சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் தாக்கப்பட்டார் என்ற நிகழ்வு இருக்கும் போது, கொலை செய்வதைத் தவிர வேறு என்ன பொதுவான பொருள் இருக்க முடியும். துப்பாக்கிச் சூட்டுக் காயங்கள் மற்றும் அதிக இரத்தப்போக்கு ஏற்பட்ட ஒருவர் மீண்டும் தாக்கப்பட்டபோது, அவரைக் காப்பாற்ற முயற்சித்த நபர்களும் தாக்கப்பட்டபோது, அத்தகைய சூழ்நிலைகளிலிருந்து பெறக்கூடிய ஒரே அனுமானம் என்னவென்றால், அந்த நபரின் வாழ்க்கையை ஒழிப்பதே பொதுவான நோக்கம் என்பதே ஆகும். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில், சட்டவிரோதமான கூட்டம் கொலை செய்வதற்கான பொதுவான நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது என்ற நீதிமன்றங்களால் பத்திட்டப்பட்ட சான்றுகளின் முடிவுக்கு எதிராக இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தின் சரத்து 136 வது பிரிவின் கீழ் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதில் இந்த நீதிமன்றம் எதுவும் செய்ய முடியாது. சட்டவிரோதமான கூட்டத்தின் உறுப்பினர்கள், எண்ணிக்கையில் பத்து பேர், துப்பாக்கிகளுடன் மட்டுமல்லாமல் பிற கொடிய ஆயுதங்களுடனும் ஆயுதம் ஏந்திய இடத்தில் கூடியிருந்தனர், மேலும் அவர்கள் வன்முறையைச் செய்த விதமும் இறுதி முடிவும் நிச்சயமாக மேற்கூறிய கண்டுபிடிப்புக்கு ஆதரவளிக்கும். எனவே, மரணம் விளைவிக்கும் கொலைக் குற்றமான பிரிவு 304 (பகுதி I) அல்லது 304

(பகுதி II) இன் கீழ் வருகிறதா என்ற கேள்வியே முற்றிலும் எழ வேண்டிய அவசியம் இல்லை. [பத்தி 20 மற்றும் 21][1025- பி-எச் ; 1026-ஏ-பி]

பார்வையிடப்பட்ட தீர் முடிவுகள்

(2011) 3 எஸ் சி ஆர் 176	சார்வுறப்பட்டுள்ளது	பத்தி 11
(2012) 1 எஸ் சி ஆர் 1168	சார்வுறப்பட்டுள்ளது	பத்தி 11
ஏ ஐ ஆர் 2003 எஸ் சி 539	சார்வுறப்பட்டுள்ளது	பத்தி 11
(1987) 1 எஸ் சி சி 679	சார்வுறப்பட்டுள்ளது	பத்தி 12
(1991) 1 சப். எஸ் சி ஆர் 4	சார்வுறப்பட்டுள்ளது	பத்தி 13
(1975) 2 எஸ் சி ஆர் 823	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	பத்தி 14
(2008) 10 எஸ் சி ஆர் 62	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	பத்தி 14
(2011) 5 எஸ் சி ஆர் 186	சார்வுறப்பட்டுள்ளது	பத்தி 18
(2003) 4 சப். எஸ் சி ஆர் 995	சார்வுறப்பட்டுள்ளது	பத்தி 18
(2021) 7 எஸ் சி சி 188	சார்வுறப்பட்டுள்ளது	பத்தி 19

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு : குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண். 965/2018.

மாண்புமிகு அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றத்தின் குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 1510/1982-இல், 19.08.2014 தேதியிட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது .

டாக்டர்.சரப்ஜித் ஷர்மா, திரு.மகேன் கான், எஸ்.கே.வர்மா, மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கறிஞர்கள்.

சக்கா ராம் சிங், மூத்த வழக்கறிஞர், அஜய் விக்ரம் சிங், திருமதி.பிரியங்கா சிங், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களின் வழக்கறிஞர்கள்.

இந்த தீர்ப்புரையானது மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. சி. டி. ரவிகுமார் வழங்கினார்.

1. மேல்முறையீட்டாளர்கள் மற்றும் எட்டு பேர் உத்தரபிரதேசத்தின் கூடுதல் அமர்வு நீதிபதி-III, ராம்பூர் நீதிமன்றத்தில் அமர்வு விசாரணை எண் 167/1981 இல் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 302/149,307/149,147 மற்றும் 148 கீழ் (சுருக்கமாக

'இ த ச') விசாரணைக்கு வந்தனர். 10.06.1982 தேதியிட்ட தீர்ப்பின்படி, அவர்கள் அனைவரும் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 302/149 இன் கீழ் குற்றவாளிகள் என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டனர். மேலும், பிரிவுகள் 307/149 இன் கீழ் அவர்கள் மீது குற்றம் சுமத்தப்படவில்லை, ஆனால் 324/149 மற்றும் 323/149 ஆகிய பிரிவுகளின் கீழ் குற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. இதன் விளைவாக, அவர்கள் அந்த பிரிவுகளின் கீழும் தண்டிக்கப்பட்டனர். மேலும், மேல்முறையீட்டாளர்கள் உட்பட குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களில் ஏழு பேர் இந்திய தண்டனைச் சட்டப்பிரிவு 148 இன் கீழ் குற்றவாளிகள் என்றும், மற்ற மூன்று பேர் இந்திய தண்டனைச் சட்டப்பிரிவு 147 இன் கீழ் குற்றவாளிகள் என்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டனர். இந்திய தண்டனைச் சட்டப்பிரிவு 302 இன் கீழ் தண்டனை பெற்றதற்காக அவர்களுக்கு ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. மற்ற பிரிவுகளின் கீழ் தண்டனைகளுக்கு, அவர்களுக்கு வெவ்வேறு சிறைத்தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன, மேலும் அனைத்து தண்டனைகளும் ஒரே நேரத்தில் இயக்கப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டது. அவர்கள் கூட்டாக அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றத்தில் குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 1510/1982-ஐ தாக்கல் செய்தனர். அது நிலுவையில் இருந்தபோது அவர்களில் ஏழு பேர் இறந்து விட்டனர், இதன் விளைவாக, மேல்முறையீடு அற்றுப் போய்விட்டது என்று தள்ளுபடி

செய்யப்பட்டது. 19.08.2014 தேதியிட்ட தீர்ப்பின்படி, மேல்முறையீடு செய்யப்பட்ட மேல்முறையீட்டாளர்களான குர்மெயில் சிங், கேவல் சிங் மற்றும் கர்னைல் சிங் ஆகியோர்களின் மனுக்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு மற்றும் அவர்கள் இழைத்த குற்றம் மற்றும் தண்டனைகள் உறுதி செய்யப்பட்டன. இந்த மேல்முறையீட்டை குர்மெயில் சிங் மற்றும் கேவல் சிங் ஆகியோர் கூட்டாக முன்வைத்திருந்தாலும், இந்த மேல்முறையீடு நிலுவையில் இருந்தபோது கேவல் சிங் இறந்துவிட்டார். எனவே, கேவல் சிங்கின் இந்த மேல்முறையீடு அற்றுப் போய்விட்டது. இந்த முறையீட்டில் கர்னைல் சிங் சேரவில்லை. சுருக்கமாக, இந்த மேல்முறையீடு முதல் மேல்முறையீட்டாளர்-குர்மெயில் சிங்கின் விஷயத்தில் மட்டுமே எஞ்சி நிற்கிறது, எனவே, இந்த மேல்முறையீட்டில், இனிமேல், அவர் 'மேல்முறையீட்டாளர்' என்று குறிப்பிடப்படுகிறார்.

2. மேல்முறையீட்டாளர் விசாரணை நீதிமன்றத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களில் எண் 3 ஆவார். மேல்முறையீட்டின் உண்மையான நோக்கத்தை உணர்ந்து, மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், இந்திய தண்டனைச் சட்டப்பிரிவு 302 இன் கீழ் தண்டனைக்கு பதிலாக இந்திய

தண்டணைச் சட்டப்பிரிவு 304 இன் கீழ் தண்டனையை மாற்றுவதற்காக மட்டுமே தனது வாதங்களை எடுத்து வைத்தார்.

3. மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் மற்றும் அரசு தரப்பின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞரின் வாதங்கள் கேட்கப்பட்டது.

4. அரசு தரப்பு வழக்கின் சுருக்கம், பின்வருமாறு:-

அரசு தரப்பு சாட்சி - 1 திரு.தர்ஷன் சிங் முதல் தகவல் அறிக்கையை தாக்கல் செய்தார். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண். 1 மற்றும் 2 ஆகிய தாகூர் சிங் மற்றும் சாணன் சிங் ஆகியோர் அவரது தந்தை தலிப் சிங்கின் (இதன் பிறகு இறந்தவர் எனக் குறிப்பிடப்படுவார்) உண்மையான சகோதரர்கள் ஆவர். சகோதரர்கள் இருவரும் வெவ்வேறு விற்பனை பத்திரங்களின் கீழ் ராம்பூர் மாவட்டத்தில் உள்ள துரியை கிராமத்தில் பதினாறு ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கினர். திரு.தாகூர் சிங் மற்றும் சாணன் சிங் ஆகியோருக்கு ஆதரவாக பத்து ஏக்கர் நிலத்திற்கான விற்பனை பத்திரம் நிறைவேற்றப்பட்டது, மீதமுள்ள ஆறு ஏக்கர் இறந்தவருக்கு தனி விற்பனை பத்திரத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டது. பரஸ்பர ஒப்புதலின்

அடிப்படையில் மேற்கூறிய விற்பனை பத்திரங்களின் கீழ் உள்ள நிலங்களின் பாகம் பிரித்துக் கொள்ளப்பட்டது. சாணன் சிங் ஒரு நீண்ட கால பிரமச்சாரி, அவர் தாகூர் சிங்குடன் வசித்து வந்தார், அவர்கள் கூட்டாக ஹெட்ஜின் மேற்கே அமைந்துள்ள பத்து ஏக்கர் நிலத்தில் பயிரிட்டு வந்தனர், இது தனித்தனி வயல்களாக பிரிக்கப்பட்டது, இந்தியில் 'மெண்ட்' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது, இது வடக்கிலிருந்து தெற்கு திசையில் (செங்குத்தாக) பிரிக்கப்பட்டது. இறந்தவர் அந்த மெண்டிற்கு கிழக்கே உள்ள பகுதியில் விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தார். பல காலத்திற்கு பிறகு, தாகூர் சிங் மற்றும் சாணன் சிங் ஆகியோர் நிலங்களை பரிமாறிக்கொள்ள முயன்றனர், மேலும் இறந்தவர் மொத்த பதினாறு ஏக்கர் பரப்பளவில் தெற்கே அமைந்துள்ள ஆறு ஏக்கர் நிலத்தில் சாகுபடி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார், இதனால் மீதமுள்ள அளவில் இவர்கள் சாகுபடி செய்ய முடியும். இது இறந்தவருக்கு உடன்படவில்லை. இந்த உடன்பிறப்பு தகராறு ஆரம்பத்தில் சிவில் வழக்குகளுக்கு வழிவகுத்தது, பின்னர், துரதிர்ஷ்டவசமான சம்பவத்திற்கு வழிவகுத்தது, இதில் தலிப் சிங் தனது உயிரை இழந்தார். இந்த சம்பவத்தின் தோற்றம் மொத்த பதினாறு ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் நான்கு ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் விதைக்கப்படும் வயல் பற்றிய ஒரு சர்ச்சையாகும்.

5. 26.10.1980 அன்று, அரசு தரப்பு சாட்சி - 1, அவரது பெற்றோர் மற்றும் சகோதரர்கள் தங்கள் வீட்டில் இருந்தபோது, அவர்களின் வேலைக்காரன் ரோஹ்தாஷ், தாகூர் சிங் மற்றும் சாணன் சிங் ஆகியோர் 20-25 தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்தி (தலிப் சிங் விதைத்த) நெல் பயிரை அறுவடை செய்து வருவதாகக் கூறினார். அரசு தரப்பு சாட்சி-1 இரும்பு பொருத்தப்பட்ட லத்தியை வைத்திருந்தார், மற்றவர்கள் எந்த ஆயுதமும் இன்றி இருந்தனர். அந்த இடத்தை அடைந்த தலிப் சிங், தாகூர் சிங் மற்றும் சாணன் சிங் ஆகியோரை அறுவடை செய்வதை நிறுத்துமாறு கேட்டுக் கொண்டார். தாகூர் சிங் கந்தஸ்ஸி ஆயுதத்தை ஏந்தியிருந்தார், கர்னைல் சிங் வாள் ஆயுதம் ஏந்தியிருந்தார், சனன் சிங் மற்றும் ஹர்சரண் சிங் லத்திகளுடன் ஆயுதம் ஏந்தியிருந்தனர், குர்மெயில் சிங் (முதல் மேல்முறையீட்டாளர்) பல்லம் ஆயுதம் ஏந்தியிருந்தார், சிங்காரா சிங் எந்த ஆயுதமும் ஏந்தாமல் இருந்தார், கேவல் சிங் (இரண்டாவது மேல்முறையீட்டாளர்) நாட்டு கைத்துப்பாக்கி மற்றும் பச்சன் சிங், அவதார் சிங் மற்றும் கர்தார் சிங் ஆகியோரின் கைகளில் துப்பாக்கிகள் இருந்தன. பின்னர் இணை குற்றம் சாட்டப்பட்ட சிங்காரா சிங், தலிப் சிங்கையும் அவரது ஆட்களையும் வயலில் இருந்து கிளம்ப உத்தரவிட்டார், இதற்கிடையில், அவர்களால் ஈடுபடுத்தப்பட்ட ஆட்கள் தொடர்ந்து பயிர்களை அறுவடை செய்தனர். விரைவில், துப்பாக்கிகளை ஏந்தியிருந்த பச்சன்

சிங், அவதார் சிங் மற்றும் கேவல் சிங் ஆகியோர் தலிப் சிங்கை கொல்லும் நோக்கில் அவரை நோக்கி துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தினர், துப்பாக்கிச் சூட்டில் காயமடைந்த அவர் கீழே விழுந்தார். அரசு தரப்பு சாட்சி - 1 தலிப் சிங்கை நோக்கி ஓடியபோது, குற்றம் சாட்டப்பட்ட மற்ற நபர்கள் அவர், அவரது சகோதரர்கள் நிர்மல் சிங் மற்றும் தலிப் சிங் ஆகியோரை தங்கள் ஆயுதங்களுடன் காயப்படுத்தினர். அரசு தரப்பு சாட்சி - 1 தனது லத்தியை தற்காப்புக்காகப் பயன்படுத்தினார். குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்கள் சம்பவ இடத்திலிருந்து தப்பியோடியபோது, அவர் ஒரு ஜீப்பைப் எடுத்து கொண்டு மருத்துவமனைக்குச் செல்லும் வழியில் தலிப் சிங் இறந்துவிட்டார்.

6. குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களுக்கு எதிரான ஒருங்கிணைந்த கூற்றுகளைக் கருத்தில் கொண்டு, சட்டவிரோதமான கூட்டம் இருந்ததா, தலிப் சிங்கின் மரணம் இயற்கையில் படுகொலை செய்யப்பட்டதா என்ற கேள்விகளின் நம்பத்தகுந்த காரணங்களின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டது, அந்த கூற்றுகளைத் தொந்தரவு செய்ய எந்த கட்டாய காரணங்களும் இல்லை. அதேபோல், தாக்கூர் சிங் மற்றும் அவரது ஆட்கள் (குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள்) ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் என்று கீழ் உள்ள நீதிமன்றங்கள் ஒரே நேரத்தில் கண்டறிந்தன, மேலும் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களில் இரண்டு பேர், தாகூர் சிங் மற்றும் சாணன் சிங் மீது காணப்பட்ட காயங்களை விளக்கியதில் அரசு தரப்பு வெற்றி பெற்றுள்ளது. எங்கள் கவனமான

பரிசீலனையில், அந்த ஒத்த கூற்றுக்களில் எந்த தலையீடும் இல்லை என்பதை நாங்கள் கண்டறிந்தோம். எவ்வாறாயினும், மேல்முறையீட்டாளர்கள் சார்பாக எழுப்பப்பட்ட வாதங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, சில கேள்விகள் கவனமாக பரிசீலிக்கப்படுகின்றன.

7. மேல்முறையீட்டாளரின் வாதம் என்னவென்றால், அரசு தரப்பு சாட்சி - 1 மற்றும் அரசு தரப்பு சாட்சி - 2 நிர்மல் சிங்கின் சான்றுகள் நம்பகமானவை என்று கருதப்பட்டாலும், இறந்தவரின் உடலில் காணப்பட்ட பிரேத பரிசோதனைக்கு முந்தைய காயங்கள் எதுவும் அவருக்குக் காரணம் அல்ல. இந்த வாதமும், இந்திய தண்டணைச் சட்டப்பிரிவு 304 கீழ் மாற்றப்பட வேண்டிய ஒன்று என்ற வாதமும் முற்றிலும் சமரசம் செய்ய முடியாதது என்றாலும் பொருத்தமற்றதாகத் தெரிகிறது. மேல்முறையீட்டாளர் ஒரு பல்லம் என்ற ஆயுதத்தை மட்டுமே எடுத்துச் சென்றதாக வாதிடப்படுகிறது. அரசு தரப்பு சான்றாவணம் 4 ஆன பிரேத பரிசோதனை அறிக்கையில் எந்த காயமும் ஒரு பல்லம் என்ற ஆயுதம் காரணமாக ஏற்பட்டதாக வெளிப்படுத்தவில்லை. இது தவிர, எந்தவொரு ஆயுதமும் மீட்கப்படவில்லை, குற்றவாளிகளிடமிருந்து பல்லம் என்ற ஆயுதம் கூட மீட்கப்படவில்லை என்று வாதிடப்படுகிறது. அத்தகைய வாதங்களுடன் மேலும் தொடர்வதற்கு முன், 27.10.1980 அன்று தலிப் சிங்கின் உடலில் பிரேத

பரிசோதனையை நடத்திய அரசு தரப்பு சாட்சி - 4 டாக்டர் எச்.பி.பட் அவர்களின் சான்றுகளைக் குறிப்பிடுவது மட்டுமே பொருத்தமானது மற்றும் அவர் கொடுத்த அரசு தரப்பு சான்றாவணம் – 4 ன் அறிக்கை மூலம் புலனாகிறது. அரசு தரப்பு சான்றாவணம் 4 பிரேத பரிசோதனை அறிக்கையில் இறந்தவருக்கு ஏற்பட்ட முன் பிரேதப் பரிசோதனை காயங்கள் பின்வருமாறு:-

(1) வலது தொடையின் உட்பகுதியில் 1 சென்டிமீட்டர் x 0.5 சென்டிமீட்டர், வலது தொடையின் முன்புறத்தின் வெளிப்புற மேற்பரப்பில் வலது முழங்கால் மூட்டிலிருந்து 9 சென்டிமீட்டர் மேலே 5 சென்டிமீட்டர் x 1.5 சென்டிமீட்டர் அளவிற்கான காயத்துடன் இணைக்கப்பட்ட பாப்லைடல் ஃபோஸாவிலிருந்து 12 சென்டிமீட்டர் மேலே உள்ள நுழைவு துப்பாக்கிச் சூட்டுக் காயம். காயத்தின் பாதையில் அனைத்து இரத்த நாளங்கள் மற்றும் திசுக்கள் கிழிந்தன. தொடை எலும்பு துண்டுகளாக உடைந்தது. காயத்தில் நான்கு குண்டுகள் காணப்பட்டன. கறுப்பு நிறம், பச்சை குத்துதல் மற்றும் தோல் அரிப்பு எதுவும் இல்லை.

(2) துப்பாக்கி சூடு நுழைவு காயத்தின் நுழைவு காயம் 0.5 சென்டிமீட்டர் x 0.5 சென்டிமீட்டர் இடது தொடையின் உட்புறத்தில் சுமார் 13 சென்டிமீட்டர்

மேலே இடது பாப்லிடல் ஃபோசா பக்கத்திலிருந்து 0.5 சென்டிமீட்டர் 0.5 சென்டிமீட்டர் 4 சென்டிமீட்டர் மேலே அளவிடப்பட்ட காயத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. கருமை எதுவும் தென்படவில்லை.

(3) பின்புறத்தின் நடுவில் சிறிய, மோதிரம் மற்றும் நடுத்தர விரல்கள் ஒவ்வொன்றும் 2 சென்டிமீட்டர் x1 சென்டிமீட்டர் அளவுள்ள சிராய்ப்பு காயம் உள்ளது.

(4) தலையின் இடது பக்கத்தில் 6 செ.மீ x 0.5 செ.மீ x எலும்பு ஆழத்தில் இடது காதிலிருந்து 12 செ.மீ உயரத்தில் சிதைந்த காயம்.

(5) வலது மணிக்கட்டு மூட்டிலிருந்து சுமார் 3 செ.மீ மேலே வலது முன்கையின் பின்புறத்தில் 3 செ.மீ x 1 செ.மீ உட்காயம்.

8. அரசு தரப்பு சாட்சி - 4 டாக்டர் எச்.பி.பட் மரணத்திற்கான காரணம் அதிர்ச்சி மற்றும் இரத்தப்போக்கு காரணமாக ஏற்பட்ட காயங்கள் என்று சாட்சியம் அளித்துள்ளார். இயற்கையின் சாதாரண போக்கில் மரணத்தை ஏற்படுத்த காயங்கள்

போதுமானவை என்றும் அவர் திட்டவட்டமாக சாட்சியம் அளித்துள்ளார். தலிப் சிங்கின் மரணம் கொலை என்று ஒத்த நேரத்தில் கிடைத்த ஆதாரங்கள் நம்பத்தகுந்த காரணங்களின் அடிப்படையில் அமைந்தவை என்றும் அதில் எந்த தலையீடும் இல்லை என்றும் நாங்கள் ஏற்கனவே கூறியுள்ளோம். காயம் எண். 1, இது மேலே விவரிக்கப்பட்டுள்ளபடி துப்பாக்கிச் சூட்டுக் காயம், காயத்தின் பாதையில் இரத்த நாளங்கள் மற்றும் திசுக்களை முற்றிலுமாக கிழித்துவிட்டது மற்றும் கூறப்பட்ட காயத்தின் அளவு அது மிகவும் கடுமையானது என்பதை வெளிப்படுத்தும். இரண்டாவது துப்பாக்கிச் சூட்டுக் காயமும் இயற்கையில் சமமாக கடுமையானது. அரசு தரப்பு சாட்சி-1 மற்றும் அரசு தரப்பு சாட்சி-2 இன் சான்றுகளானது அரசு தரப்பு சான்றாவணம் - 4 இறந்தவர் துப்பாக்கிச் சூடு குண்டுகளைப் பெற்றார் மற்றும் துப்பாக்கிச் சூட்டுக் காயங்களால் இறந்தார் என்ற அறிக்கையுடன் அரசு தரப்பு சாட்சி-4 இன் சான்றுகளிலிருந்து ஆதரவைப் பெறும். அந்த துப்பாக்கிச் சூட்டுக் காயங்களைத் தவிர, இறந்தவருக்கு மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி மேலும் மூன்று பிரேதப் பரிசோதனை காயங்கள் ஏற்பட்டன. மேல்முறையீட்டாளரின் வாதத்தை கருத்தில் கொண்டு, மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, இறந்தவரின் மகன்களான அரசு தரப்பு சாட்சி-1-தர்ஷன் சிங் மற்றும் அரசு தரப்பு சாட்சி-2-நிர்மல் சிங் ஆகியோரால் ஏற்பட்ட காயங்களுக்கு இது

பொருத்தமானது. அரசு தரப்பு சாட்சி-1 மற்றும் அரசு தரப்பு சாட்சி-2 நபர்களுக்கு அதே நிகழ்வில் காயங்கள் ஏற்பட்டன என்பதற்கான சான்றுகள் அரசு தரப்பு சாட்சி 3 - டாக்டர் என்.கே.டேன்டன் இன் சான்றுகளிலிருந்து தரப்பு சான்றாவணம் 2 மற்றும் அரசு தரப்பு சான்றாவணம் 3 ஆதரவைப் பெறுகின்றன. அரசு தரப்பு சான்றாவணம் 3 உடன் அரசு தரப்பு சாட்சி-3 ஆனவர் அரசு தரப்பு சாட்சி-1 தர்ஷன் சிங்கிற்கு பின்வரும் காயங்கள் ஏற்பட்டன என குறிப்பிடுகிறார் :-

(1) சிராய்ப்பு, 2 செமீ x 1/4 செமீ, இடது கை பின்புறத்தின் தோளில்.

(2) இடது தோள்பட்டை பின்புறத்தில் 2 1/2 செமீ x 1 செமீ உட்காயம்.

(3) உட்செலுத்தப்பட்ட காயம், இடது தோள்பட்டை பின்புறத்தில் 3 செமீ x 3/4 செமீ x 1/2 செமீ.

(4) இடது காதுகளின் மேல் பகுதியில் 5 செமீ x 1 1/2 செமீ உட்காயம்.

(5) தலையின் பின்புறத்தில் ஆழமாக 3 செமீ x 1/2 செமீ x எலும்பு காயம். எக்ஸ்-ரே எடுக்க அறிவுறுத்தப்பட்டது.

(6)பின்புறத்தில் 5 செமீ x 2 செமீ உட்காயம்.

(7) இடது தோள்பட்டையின் பின்புறத்தில் 2 செமீ x 1 செமீ உட்காயம்.

9. அரசு தரப்பு சான்றாவணம் 2 உடன் அரசு தரப்பு சாட்சி-3 இன் சான்றுகள், அரசு தரப்பு சாட்சி-2-நிர்மல் சிங்கிற்கு பின்வரும் காயங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது:-

(1) கீழ் கையில் 3 செமீ x 2 செமீ, இடது பக்கத்தில் 5 செமீ, மணிக்கட்டு மூட்டிற்கு மேலே மேல் பக்கத்தில் அளவிடப்படுகிறது.

(2) உட்காயம், மேல் பகுதியில் இடது கையில் 5 செமீ x 1½ செமீ.

(3) சிராய்ப்பு காயம், 3 ½ செமீ x ½ செமீ x எலும்பு தலையின் நடுவில் ஆழமாக. எக்ஸ்-ரே எடுக்க அறிவுறுத்தப்பட்டது.

10. மேல்முறையீட்டாளர் மற்றும் பிற இணை குற்றவாளிகளுக்கு எதிராக இந்திய தண்டணைச் சட்டப்பிரிவுகள் 307/149 கீழ் எந்த வழக்கும் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்று கண்டறியப்பட்டாலும், அவர்கள் 324/149 மற்றும் 323/149

பிரிவுகளின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்டனர். மேல்முறையீட்டாளரின் இருப்பு மற்றும் பங்கேற்பு குறித்து அரசு தரப்பு சாட்சி 1மற்றும் 2 குறிப்பாக வாக்குமூலம் அளித்ததாக கீழமை நீதிமன்றங்கள் தீர்ப்பளித்தன. அரசு தரப்பு சாட்சி 1 மற்றும் 2 ஆகியவற்றிலிருந்து கடுமையான முரண்பாடுகள் எதுவும் வெளிவரவில்லை என்று கீழமை நீதிமன்றங்கள் கண்டறிந்தது அவர்களின் சாட்சியங்களை நம்பமுடியாததாக மாற்றியது என்பதை சுட்டிக்காட்டுவதற்கு எதுவும் எங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்படவில்லை. அத்தகைய சூழ்நிலைகளில், அரசு தரப்பு சாட்சி 1 மற்றும் 2 இன் சான்றுகள், அரசு தரப்பு சான்றாவணம் 4 உடன் அரசு தரப்பு சாட்சி 4-லிருந்து ஆதரவைப் பெறுகின்றன. அரசு தரப்பு சான்றாவணங்கள் 2 மற்றும் 3 உடன் அரசு தரப்பு சாட்சி 3-லிருந்து ஆதரவை பெற்று கீழேயுள்ள நீதிமன்றங்களால் நம்பப்பட்டுள்ளது. கீழமை நீதிமன்றங்கள் கூறியபடி, அவர்களின் சான்றுகள், மேல்முறையீட்டாளரும் உறுப்பினராக இருந்த சட்டவிரோத கூட்டத்தை வெளிப்படுத்தும். இல்லையெனில் கூட, முன்பு குறிப்பிட்டுள்ளபடி மேல்முறையீட்டாளரின் வாதங்கள், சட்டவிரோத கூட்டத்தில் உறுப்பினர் சேர்ப்பது கடுமையான சவாலாக இல்லை என்பதையும், அவரது முக்கிய வாதம் என்னவென்றால், அரசு தரப்பு தனது தரப்பில் எந்தவொரு வெளிப்படையான செயலையும் நிறுவவில்லை என்பதையும் குறிப்பிடுகிறது. மேல் நீதிமன்றத்திலோ

அல்லது இந்த நீதிமன்றத்திலோ மேல்முறையீடு நிலுவையில் இருந்தபோது பத்து குற்றவாளிகளில் எட்டு பேர் இறந்துவிட்டார்கள் என்ற மேலும் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்ட உண்மையின் விளைவு ஏதேனும் இருந்தால், அதை ஆராய்வதன் மூலம் தண்டனையை கூட்டுவதற்கான மேலும் வாதத்தைப் பத்திட்டுவதற்கான அதன் நிலைத்தன்மை சோதிக்கப்பட வேண்டும்.

11. மேற்கூறிய வாதங்களின் பின்னணியில், வேறு சில தொடர்புடைய கேள்விகளை பரிசீலிப்பது அவசியமாகிவிட்டது. அது தொடர்பான முதல் கேள்வி என்னவென்றால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்/குற்றவாளி சட்டவிரோத கூட்டத்தில் உறுப்பினராக இருப்பதை அரசு தரப்பு நிறுவியவுடன், ஆக்கபூர்வமான/கூட்டு பொறுப்பு என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அவர் மீது குற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக தனிநபர் வெளிப்படையான செயலை அரசு தரப்பு நிறுவ வேண்டுமா என்பதுதான். எங்களைப் பொறுத்தவரை, இந்திய தண்டனை சட்டப்பிரிவு 149 இன் கீழ் சொற்றொடரைக் கருத்தில் கொண்டு வழக்குத் தொடர்வதில் அத்தகைய சுமையை விதிக்க முடியாது. அந்த கேள்வியில் பல முடிவுகள் இருந்தாலும், அமெரிக்க ராய் மற்றும் பலர் எதிர் பீகார் மாநில அரசு (ஏ ஐ ஆர் 2011 எஸ் சி 1379) சுரேந்திரா மற்றும் பலர் எதிர் உத்தரப்பிரதேச மாநில அரசு (ஏ ஐ

ஆர் 2012 எஸ் சி 1743) மற்றும் யூனிஸ் அலியாஸ் கரியா எதிர் மத்திய பிரதேசம் மாநில அரசு (ஏ ஐ ஆர் 2003 எஸ் சி 539) இன் முடிவுகளைக் குறிப்பிடுவது போதுமானது என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம்.. அமெரிக்க ராய் வழக்கில் (மேற்கூறிய) இந்த நீதிமன்றம், பொதுவான நோக்கத்தை அடைய, சுறுசுறுப்பான மனதுடன், சட்டவிரோதமான கூட்டத்தில் இருப்பது கூட, சட்டவிரோதமான கூட்டத்தின் செயல்களுக்கு ஒரு நபரை வெளிப்படையாக பொறுப்பேற்க வைக்கும் என்று தீர்ப்பளித்தது. சுரேந்திராவின் வழக்கில் (மேற்கூறிய) இந்த நீதிமன்றம், உறுப்பினர்கள் ஆயுதம் ஏந்தி, அவர்களின் இயக்கங்கள், அவர்கள் செய்த வன்முறைச் செயல்கள் மற்றும் அதன் விளைவு போன்ற பல்வேறு காரணிகளிலிருந்து பொதுவான பொருளின் அனுமானம் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தது. யூனிஸின் வழக்கில் (மேற்கூறிய) குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் சட்டவிரோத கூட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருப்பது அவரது தண்டனைக்கு போதுமானது என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. சட்டவிரோதமான கூட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் சம்பவ இடத்தில் இருப்பது சர்ச்சைக்குரியதாக இல்லாதபோது, அவர் வெளிப்படையான செயலைக் கூறாவிட்டாலும் அவரைக் குற்றவாளி என்று கருதுவதற்கு இது போதுமானதாக இருக்கும் என்று மேலும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

12. மேல்முறையீட்டாளரின் வாதங்களைப் பத்திட்டுவதற்கு ஆராயப்பட வேண்டிய அடுத்த கேள்வி, இணை குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் மரணத்தின் காரணமாக குற்றவாளிகளின் எண்ணிக்கை ஐந்துக்குக் குறைவாகக் குறைக்கப்பட்டது ஏதேனும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதா என்பதுதான் அல்லது இந்திய தண்டனை சட்டப்பிரிவு 149 இன் பார்வையில் அவரது/அவர்களின் கூட்டு பொறுப்பைக் கருத்தில் கொள்ளும் விஷயத்தில் எஞ்சியுள்ள குற்றவாளி (கள்) மீதான விளைவினை குறித்ததாகும். இணை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள்/இணை குற்றவாளிகள் விடுவிக்கப்பட்டதன் காரணமாக மேல்முறையீட்டில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள்/குற்றவாளிகளின் எண்ணிக்கையை ஐந்துக்குக் குறைப்பதும், இணை குற்றவாளிகளின் மரணம் காரணமாக ஐந்து பேருக்குக் குறைவாகக் குறைப்பதும் வேறுபட்டவை மற்றும் தனித்துவமானவை என்ற நிலைப்பாட்டில் இரண்டு கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. முந்தைய சூழ்நிலையின் தாக்கம் மற்றும் விளைவு இதற்கு முன் தீர்மானிக்கப்படாத ஒன்று அல்ல. அமர் சிங் மற்றும் பலர் எதிர் பஞ்சாப் மாநில அரசு (1987) 1 எஸ் சி சி 679, பிரிவு 148, பிரிவு 302 மற்றும் பிரிவு 149, இந்திய தண்டணைச் சட்டப் ஆகியவற்றின் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களுக்காக ஏழு நபர்கள் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டது. குற்றம் செய்ததில் மற்ற நபர்களும் ஈடுபட்டதாக எந்த வழக்கும் இல்லை. குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஏழு பேரில்

மூன்று பேர் விடுவிக்கப்பட்டதால், மீதமுள்ள நான்கு பேரையும் இந்திய தண்டணைச் சட்டப் பிரிவு 148 உ/இ 149 வது பிரிவின் கீழ் குற்றவாளி இல்லை என்று கோர முடியாது என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

13. நேத்தலா போத்துராஜு மற்றும் பலர் எதிர் ஆந்திரப் பிரதேச மாநில அரசு ((1992) 1 எஸ் சி சி 49)-ல் இந்த நிலைப்பாட்டை மீண்டும் வலியுறுத்தியது. குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஏழு நபர்கள் சட்டவிரோதமான கூட்டத்தை உருவாக்கி, ஒரு பொதுவான நோக்கத்தைத் தொடர்ந்து கொலை செய்தனர், அவர்கள் மீது இந்திய தண்டணைச் சட்டப் பிரிவு 302/149 இன் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. அவர்களில் நால்வர் விடுவிக்கப்பட்டனர். மேல்முறையீட்டில் இந்த நீதிமன்றம், இந்த உண்மை சூழ்நிலையில் மீதமுள்ள மூன்று குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் இந்திய தண்டணைச் சட்டப் பிரிவு 149 ஐ பயன்படுத்துவதன் மூலம் குற்றவாளி இல்லை என்று கோர முடியாது என்று தீர்ப்பளித்தது. அதே நேரத்தில், ஒரு பொதுவான நோக்கத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் குற்றம் செய்ததை ஆதாரங்கள் வெளிப்படுத்தினால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள்/மேல்முறையீட்டாளர்களை தண்டிக்க இந்திய தண்டணைச் சட்டப் பிரிவு 149 ஒரு தடையாக இருக்காது என்று மேலும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

மேற்கூறிய விதியும் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட முடிவுகளும் பொதுவான பொருளைக் கொண்ட நபர்கள் ஐந்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற சோதனையை என்பதை வெளிப்படுத்தும். எளிமையான பார்வையாளர்களாக இருக்கும் நபர்கள் அந்த விஷயத்தில் விலக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் நாம் சேர்க்கலாம்.

14. மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, இணை குற்றவாளிகளின் மரணம் காரணமாக மேல்முறையீடு நிலுவையில் உள்ள குற்றவாளிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதன் விளைவும் தாக்கமும் விடுவிக்கப்பட்டதன் காரணமாக குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள்/குற்றவாளிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதன் விளைவு மற்றும் தாக்கத்திலிருந்து வேறுபடும். குற்றவியல் விசாரணைமுறைச்சட்டம் பிரிவு 394 (1), பிரிவு 377 அல்லது பிரிவு 378 இன் கீழ் ஒவ்வொரு மேல்முறையீடும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் மரணத்தில் இறுதியாக நீக்கப்படும். அதன் உட்பிரிவு (2), அத்தியாயம்-XXIX இன் கீழ் (அபராத தண்டனையிலிருந்து மேல்முறையீடு தவிர) மற்ற அனைத்து மேல்முறையீடுகளும் இறுதியாக மேல்முறையீட்டாளர் இறந்தவுடன் நீக்கப்படும் என்று வழங்குகிறது. நிலைப்பாடு என்னவென்றால், அபராத தண்டனைக்கு எதிரான மேல்முறையீட்டைத் தவிர மற்ற மேல்முறையீட்டில், மேல்முறையீட்டாளரின் மரணத்தில் அது அற்றுப் போகும்,

ஏனெனில் அத்தகைய சூழ்நிலைகளில் மேல்முறையீட்டின் கீழ் உள்ள தண்டனையை இனி நிறைவேற்ற முடியாது. குற்றவியல் விசாரணைமுறைச்சட்டப்பிரிவு 394 இல் உள்ள சொற்றொடர்கள் என்றாலும், அது இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 136 வது உறுபின் கீழ் சிறப்பு அனுமதி மூலம் மேல்முறையீடு செய்வது தொடர்பாக அதன் கீழ் உள்ள விதிகள் எந்த ஒத்திசைவும் பெறவில்லை என்று பரிந்துரைக்கிறது, அந்த நிலைப்பாடு இந்த நீதிமன்றத்தால் ஹர்நம் சிங் எதிர் இமாச்சலப் பிரதேச மாநில அரசு ((1975) 3 எஸ் சி சி 343) மற்றும் ஹரி பிரசாத் சாபோலியா எதிர் யுனியன் ஆப் இந்தியா ((2008) 7 எஸ் சி சி 690) வழக்கின் தீர்ப்புகளில் தீர்க்கப்பட்டது. ஹர்நம் சிங்கின் வழக்கில் (மேற்கூறிய) இந்த நீதிமன்றம் குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டப்பிரிவு 394 ஆனது இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டம் 136 வது உறுபின் கீழ் சிறப்பு அனுமதி மூலம் மேல்முறையீடு தொடர்பாக எந்த ஒத்திசைவும் இல்லை என்று தீர்ப்பளித்தது. எனவே, மேல்முறையீட்டாளர் இறந்தால் அதன் கீழ் மேல்முறையீடு இந்த பிரிவினால் நிர்வாகிக்கப்படுமா என்பது கேள்வி. மேலும், சீரான தன்மையின் நலனுக்காக, இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தின் 136 வது சரத்தின் கீழ் மேல்முறையீடுகளுக்கு விண்ணப்பிப்பதற்கு சரியான காரணம் இல்லை என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது, இது சட்டத்தின் கீழ் மேல்முறையீட்டை நிர்வகிக்கும் விதிகளிலிருந்து வேறுபட்ட

விதிகளின் தொகுப்பாகும். ஹரி பிரசாத் சாபோலியாவின் வழக்கில் (மேற்கூறிய) இந்த நீதிமன்றம் குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 394 இன் கொள்கைகளை தீர்ப்பளித்தது. இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டம் 136 வது சரத்தின் கீழ் உச்ச நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீடுகளுக்கு இது பொருந்தும்.

15. 'அற்றுப் போதல்' என்ற சொல் குற்றவியல் விசாரணைமுறைச்சட்டத்தில் வரையறுக்கப்படவில்லை. இந்த சூழ்நிலைகளில், அதன் அகராதி அர்த்தத்தை ஆராய வேண்டும். பிளாக்'ஸ் லா டிக்ஷனரி, 10 வது பதிப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அர்த்தத்தின்படி குற்றவியல் நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தவரை, அற்றுப்போதல் நடவடிக்கைகள் வழக்குகள் முடிவடைவதற்கு முன்பு பிரதிவாதி இறந்ததைப் போல நிறுத்தப்படுவதைக் குறிக்கிறது. எனவே, அற்றுப் போதல் என்ற பொருளை குற்றவியல் நடவடிக்கைகளில் மட்டுமே 'குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்/குற்றவாளி இறந்ததால் அத்தகைய நடவடிக்கைகளை நிறுத்துதல்' என்று மட்டுமே எடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதைக் காணலாம். சுருக்கமாக, தண்டனைக்கு எதிரான மேல்முறையீடு (அபராத தண்டனையிலிருந்து மேல்முறையீடு தவிர) மேல்முறையீட்டாளரின் மரணத்தின் மீது அற்றுப் போய்விடும் என்பதை இது

வெளிப்படுத்தும், அத்தகைய சூழ்நிலையில், மேல்முறையீட்டின் கீழ் உள்ள தண்டனையை இனி செயல்படுத்த முடியாது. இந்த அற்றுப்போதல் நிச்சயமாக விடுவிக்கப்படுவதிலிருந்து வேறுபட்டது மற்றும் குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 394 (2) இன் நிபந்தனையை வெறுமனே பார்ப்பது இந்த நிலைப்பாட்டை மிகவும் தெளிவுபடுத்தும். மேற்கூறிய நிபந்தனை இவ்வாறு கூறுகிறது:-

> "மேல்முறையீடு ஒரு தண்டனை மற்றும் மரண தண்டனை அல்லது சிறைத்தண்டனைக்கு எதிராக இருந்தால், மேல்முறையீடு நிலுவையில் இருக்கும்போது மேல்முறையீட்டாளர் இறந்துவிட்டால், அவரது நெருங்கிய உறவினர்கள் யாராவது, மேல்முறையீட்டாளர் இறந்த முப்பது நாட்களுக்குள், மேல்முறையீட்டைத் தொடர அனுமதி கோரி மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் விண்ணப்பிக்கலாம்; அனுமதி வழங்கப்பட்டால், மேல்முறையீடு அற்றுப்போகாது".

16. மேற்கூறிய விவாதத்தின் நீண்ட மற்றும் குறுகிய உண்மை என்னவென்றால், பத்து குற்றவாளிகளில் ஏழு பேர் இறந்தனர், ஒன்று குற்றவியல்

மேல்முறையீடு எண். 1510/1992 உயர்நீதிமன்றத்தின் முன் அல்லது இந்த மேல்முறையீடு நிலுவையில் இருக்கும் போது, சட்டவிரோதமான கூட்டத்தின் மூலம் பொதுவான நோக்கத்தை அடைவதன் மூலம் எழும் ஆக்கபூர்வமான/கூட்டு பொறுப்புகளுக்கான ஏற்பாட்டைப் பயன்படுத்தாததற்கு ஒரு காரணமாக இருக்க முடியாது.

17. மேலே கூறப்பட்ட புள்ளிகளை வைத்திருப்பதால், மேல்முறையீட்டாளரின் வாதம் இந்திய தண்டனை சட்டப்பிரிவு 302/149 இன் கீழ் விதிக்கப்பட்ட தண்டனையை பிரிவு 304 பகுதி-I அல்லது பகுதி-II உ/இ பிரிவு 149 இன் கீழ் உடன் சேர்த்து மாற்றப்பட வேண்டுமா என்பதே ஆகும். இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 302-ன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்திற்காக மேல்முறையீட்டாளர் மீது குற்றம் சாட்டப்படவில்லை என்ற உண்மையை நாங்கள் ஏற்கனவே கவனத்தில் கொண்டுள்ளோம். இந்திய தண்டனைச் சட்டப்பிரிவு 302 மற்றும் பிரிவு 149-ன் கீழ் அவர் குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டார், எனவே, சட்டவிரோதமான கூட்டத்தில் மேல்முறையீட்டாளரின் உறுப்பினர் பற்றி ஒத்த நேரத்தில் கண்டறிந்த எங்கள் ஒப்பந்தத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, சட்டவிரோதமான கூட்டத்தின் பொதுவான நோக்கம் கொலை செய்வதாகவும்,

கடுமையான காயத்தை ஏற்படுத்தாமலும் இருந்தால், இந்திய தண்டணைச் சட்டப் பிரிவு 149 இன் அடிப்படையில் அந்த கூட்டத்தின் உறுப்பினர்களில் எவரும் செய்த செயலுக்கான ஆக்கபூர்வமான/கூட்டு பொறுப்பில் இருந்து மேல்முறையீட்டாளர் தப்பிக்க முடியாது. நாங்கள் அவ்வாறு கூறுகிறோம், ஏனென்றால் பிரிவு 149 இன் நோக்கம், அதன் வரம்பிற்குள் வரும் நபர், அவர் தனது சொந்த செயலால், சட்டவிரோத கூட்டத்தின் பொதுவான நோக்கத்திற்காக வழக்குத் தொடரப்பட்ட குற்றத்தைச் செய்யவில்லை என்ற ஒரு எதிர்ப்பை முன்வைக்க அனுமதிக்க முடியாது என்பதைக் குறிப்பிடுவதாகும்.

18. சுரேந்திராவின் வழக்கில், உறுப்பினர்கள் ஆயுதம் ஏந்தி, அவர்களின் இயக்கங்கள், அவர்கள் செய்த வன்முறைச் செயல்கள் மற்றும் அதன் விளைவு போன்ற பல்வேறு காரணிகளிலிருந்து பொதுவான பொருளின் அனுமானம் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்த முடிவை நாங்கள் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். குல்தீப் யாதவ் மற்றும் பலர் எதிர் பீகார் மாநில அரசு ((2011) 5 எஸ் சி சி 324) என்ற வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம், இந்திய தண்டணைச் சட்டப் பிரிவு 149 ஐ ஈர்ப்பதற்காக, சட்டவிரோதமான கூட்டத்தின் பொதுவான நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக குற்றம் சாட்டப்பட்ட செயல் செய்யப்பட்டது

என்பதைக் காட்ட வேண்டும் என்றும், அது மற்ற உறுப்பினர்களின் அறிவுக்குள் இருக்க வேண்டும் என்றும் தீர்ப்பளித்தது. ஜெய் கரண் மற்றும் பலர் எதிர் உத்திர பிரதேசம் மாநில அரசு (2003) 12 எஸ் சி சி 655) வழக்கில், மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஜெய் கரண் மற்றும் பாபு ஆகியோர் இந்திய தண்டணைச் சட்டப் பிரிவு 148, 302 உ/இ பிரிவு 149 மற்றும் 323 உ/இ பிரிவு 149, ஆகியவற்றின் கீழ் குற்றவாளிகள் என்றும், மற்ற மேல்முறையீட்டாளர் வீர் பத்ரா இந்திய தண்டணைச் சட்டப் பிரிவு 148, 302 உ/இ பிரிவு 149 மற்றும் பிரிவு 323 உ/இ பிரிவு 149, ஆகியவற்றின் கீழ் குற்றவாளிகள் என்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டனர். கீழமை நீதிமன்றம் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்கள் துப்பாக்கிகள், காந்தா மற்றும் பாங்காவுடன் ஆயுதம் ஏந்தியிருப்பதையும் மற்றும் இறந்தவர்களின் மரணம் மற்றும் பிறரைக் காயப்படுத்தியுள்ளன என்பதையும் கண்டறிந்தது. சாட்சிகளின் சான்றுகள் மருத்துவ சான்றுகளால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்றும், இதன் விளைவாக சாட்டப்பட்ட குற்றங்களுக்காக குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் தண்டனை உறுதி செய்யப்பட்டது என்றும் இந்த நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. மேற்படி தீர்ப்புகளிலிருந்து வெளிவந்த முடிவுகள் மற்றும் சட்டத்தின் நிலைகளை மனதில் கொண்டு, மேலே கூறப்பட்ட கேள்வியை நாம் பரிசீலிப்போம்.

19. இப்போது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக சாட்டப்பட்ட குற்றங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டதாகக் கூறப்படும் ஆயுதங்களை மீட்டெடுக்காததன் விளைவு ஏதேனும் இருந்தால், அதை நாங்கள் பரிசீலிப்போம். அது சம்பந்தமாக, ராகேஷ் மற்றும் ஒருவர் எதிர் உத்தரப்பிரதேச மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர் ((2021) 7 எஸ் சி சி 188) ஆகியவற்றின் முடிவை மட்டுமே குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது. அது, பொருத்தமானவரை, பின்வருமாறு கூறுகிறது:-

"குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் குற்றத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயுதத்தை மீட்டெடுப்பது ஒரு நிபந்தனை அல்ல. அரசு தரப்பு சாட்சி 1 மற்றும் அரசு தரப்பு சாட்சி 2, மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, இந்த சம்பவத்திற்கு நம்பகமான மற்றும் நம்பகமான நேரிடை சாட்சிகள், மேலும் ஏ-1 ராகேஷ் துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டதாகவும், இறந்தவருக்கு காயம் ஏற்பட்டதாகவும் அவர்கள் குறிப்பாக கூறியுள்ளனர். துப்பாக்கியால் ஏற்பட்ட காயம் மருத்துவ சான்றுகள் மற்றும் டாக்டர் சந்தோஷ் குமார், அரசு தரப்பு சாட்சி 5 இன் வாக்குமூலத்திலிருந்து நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. காயம் 1 துப்பாக்கிச் சூட்டால் ஏற்படுகிறது. எனவே, துப்பாக்கிச் சூட்டைக் கண்ட நேரில் பார்த்த சாட்சிகளான அரசு தரப்பு சாட்சி 1 மற்றும் அரசு தரப்பு சாட்சி 2 இன் நம்பகமான கண் ஆதாரங்களை நிராகரிக்க

முடியாது. அரசு தரப்பு சாட்சி 1 மற்றும் அரசு தரப்பு சாட்சி 2 நம்பகத்தன்மைக்கு எந்த பாதிப்பும் இல்லை, ஏ-1 துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார், குறிப்பாக உடலில் தோட்டா மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டதால், அரசு தரப்பு சாட்சி 2 மற்றும் அரசு தரப்பு சாட்சி 5 இன் சாட்சியத்தால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனவே, மீட்கப்பட்ட புல்லட் மீட்கப்பட்ட துப்பாக்கியுடன் பொருந்தவில்லை என்று பாலிஸ்டிக் அறிக்கை காட்டுவதால், அரசு தரப்பு சாட்சி 1 மற்றும் அரசு தரப்பு சாட்சி 2 இன் நம்பகமான சாட்சியம் நிராகரிக்க முடியாது ".

மேற்கூறிய சூழ்நிலைகளிலும், ராகேஷ் மற்றும் ஒருவர் எதிர் உத்தரப்பிரதேச மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர் (மேற்கூறியவை) ஆகியோரின் முடிவின் வெளிச்சத்திலும், ஆயுதங்களை மீட்டெடுக்காதது காயமடைந்த நேரிடை சாட்சிகளின் (அதாவது, அரசு தரப்பு சாட்சி 1 மற்றும் 2) சான்றுகளை நிராகரிக்க ஒரு காரணமாக இருக்க முடியாது. இப்போது, இந்த வழக்கில் உள்ள ஆதாரங்களைக் குறிப்பிடுவோம். காயமடைந்த சாட்சிகளாக இருந்த அரசு தரப்பு சாட்சி-1 மற்றும் அரசு தரப்பு சாட்சி-2 ஆகியோரின் சாட்சியங்களை அவர்கள் இறந்தவரின் மகன்கள் என்பதால் மட்டுமே நம்பவோ ஒதுக்கி வைக்கவோ முடியாது. இறந்தவரின் உறவினராக இருப்பது அவர்களின் சாட்சியத்தை இழிவுபடுத்த எந்த

காரணமும் இல்லை என்ற நிலைப்பாட்டைக் கொண்ட எந்தவொரு தீர்ப்பையும் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை, ஏனெனில் இந்த நிலைப்பாடு கிட்டத்தட்ட தீர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வழக்கில், கீழேயுள்ள நீதிமன்றங்கள், அரசு தரப்பு சாட்சி 1 மற்றும் 2 ஆகியோரிடமிருந்து பிரதிவாதிகளால் நம்பத்தகாததாக காட்டுவதற்கு எதுவும் பெறப்படவில்லை என்பதைக் கண்டறிந்தன. உண்மையில், துப்பாக்கிகளை எடுத்துச் செல்வது மற்றும் உறுப்பினர்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பான அவர்களின் சான்றுகள் சட்டவிரோத கூட்டத்தின் உறுதிப்படுத்துகிறது. சட்டவிரோத கூட்டத்தின் சில உறுப்பினர்கள் பிற கொடிய ஆயுதங்களை எடுத்துச் சென்றதாக அவர்கள் கூறிய கருத்தும் அரசு தரப்பு சாட்சி-3 இன் அரசு தரப்பு சான்றாவணங்கள் 2 மற்றும் 3 சான்றுகளிலிருந்து உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. அரசு தரப்பு சாட்சி 1 மற்றும் 2 ஆகியவை கீழமை நீதிமன்றங்களால் நம்பகமான சாட்சிகளாக சரியாக கருதப்படுகின்றன என்ற உண்மையை வலியுறுத்துவதற்காக மட்டுமே நாங்கள் அந்த அம்சங்களைக் குறிப்பிட்டோம்.

20. அரசு தரப்பு சாட்சிகள் 1மற்றும் 2-ன் சான்றுகள் சட்டவிரோத கூட்டத்தின் உறுப்பினர்கள் துப்பாக்கிகளை எடுத்துச் சென்றதாகவும், இறந்த தலிப் சிங்கிற்கு

எதிராக அவற்றைப் பயன்படுத்தியதாகவும் வெளிப்படுத்துகின்றன. மற்ற கொடிய ஆயுதங்கள் தலிப் சிங்கிற்கு எதிராகவும் அவர்களுக்கு எதிராகவும் பயன்படுத்தப்பட்டன. உண்மை என்னவென்றால், தலிப் சிங்கிற்கு இரண்டு துப்பாக்கிச் சூடுகள் ஏற்பட்டன, அதற்குப் பிறகும், அவர் சட்டவிரோத கூட்டத்தின் உறுப்பினர்களால் தாக்கப்பட்டார், பொதுவான நோக்கம் தலிப் சிங்கின் கொலையைச் செய்வதைத் தவிர வேறு ஒன்று என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும். அருகிலேயே எடுக்கப்பட்ட காட்சிகளில் ஒன்று, அது காயத்தின் பாதையில் இரத்த நாளங்கள் மற்றும் திசுக்களின் கண்ணீரை ஏற்படுத்தியது மட்டுமல்லாமல், மனித உடலின் வலிமையான எலும்பான தொடை எலும்பையும் துண்டுகளாக உடைத்தது என்பதிலிருந்து தெளிவாகிறது. மற்றொரு துப்பாக்கிச் சூட்டுக் காயம் இடது தொடையின் உட்புறத்தில் இருந்ததால், ஒரே ஒரு துப்பாக்கிச் சூட்டுக் காயம் மட்டுமே இருந்தது என்று கருத முடியாது. அரசு தரப்பு சாட்சி 1 மற்றும் 2 இன் சான்றுகள், துப்பாக்கிச் சூட்டுக் காயங்கள் ஏற்பட்டதால், தலிப் சிங் கீழே விழுந்தார் என்பதையும், அவரை மீட்க அவர்கள் செல்ல முயன்றபோது அவர்கள் ஆயுதங்களால் தாக்கப்பட்டனர் என்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. அதற்குள் தரையில் விழுந்த தலிப் சிங் மீண்டும் தாக்கப்பட்டார். துப்பாக்கிச் சூட்டுக் காயங்கள் மற்றும் அதிக இரத்தப்போக்கு ஏற்பட்ட ஒருவர் மீண்டும் தாக்கப்பட்டபோது,

அவரைக் காப்பாற்ற முயற்சித்த நபர்களும் தாக்கப்பட்டபோது, அத்தகைய சூழ்நிலைகளிலிருந்து பெறக்கூடிய ஒரே அனுமானம் என்னவென்றால், அந்த நபரின் வாழ்க்கையை ஒழிப்பதே பொதுவான நோக்கம். உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், நீதிமன்றங்களால் பத்திட்டப்பட்ட சான்றுகளிலிருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்ட, சட்டவிரோத கூட்டம் தலிப் சிங்கின் கொலையைச் செய்வதற்கான பொதுவான நோக்கத்தைக் கொண்டிருந்தது என்ற முடிவுக்கு அவர்கள் வந்த முடிவுக்குக் கீழே, இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டம் 136 வது சரத்தின் கீழ் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தவறான தலையீடு என்று கூற முடியாது. சட்டவிரோதமான கூட்டத்தின் உறுப்பினர்கள், எண்ணிக்கையில் பத்து பேர், துப்பாக்கிகளுடன் மட்டுமல்லாமல் பிற கொடிய ஆயுதங்களுடனும் ஆயுதம் ஏந்திய இடத்தில் கூடியிருந்தனர், மேலும் அவர்கள் வன்முறையைச் செய்த விதமும் இறுதி முடிவும் நிச்சயமாக மேற்கூறிய கண்டுபிடிப்புக்கு ஆதரவளிக்கும்.

21. குற்றம் சாட்டப்பட்ட மரணம் ஏற்படுத்தும் கொலையானது, இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 300 இன் கீழ் ஒன்று அல்லது நான்காவது உட்பிரிவின் கீழோ, அல்லது இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 300 இன் ஐந்து

விதிவிலக்குகளில் எதன் கீழும் வரக்கூடாது. மேல்முறையீட்டாளர் 302/149 பிரிவுகளின் கீழ் தண்டனை 304/149 இன் கீழ் ஒன்றுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று வாதிட்டாலும், இந்திய தண்டணைச் சட்டப் பிரிவு 300 இன் ஐந்து விதிவிலக்குகளில் எதற்குள்ளும் அவர் அதை கொண்டு வரத் தவறிவிட்டார் என்பது உண்மை. அவ்வாறு இருக்கும் போது, இந்திய தண்டனைச் சட்டப்பிரிவு 304 (பகுதி I) அல்லது (பகுதி II) இன் கீழ் வருகிறது என்ற வாதங்களை கருத்தில் கொள்வதில் எந்த பயனும் இல்லை.

22. மேற்கூறிய நிலைப்பாடு இந்த வழக்கில் பெறப்பட்ட நிலைப்பாடாக இருக்கும்போது, மேல்முறையீட்டாளர் தாக்கல் செய்த மேல்முறையீட்டை உயர்நீதிமன்றம் தள்ளுபடி செய்ததில் எங்களுக்கு எந்த ஆட்சேபனையும் இல்லை, அவருக்கு எதிராக வழங்கப்பட்ட குற்றத் தீர்ப்பு மற்றும் தண்டனைகளை உறுதிப்படுத்துகிறது. இந்த மேல்முறையீட்டில் எந்த முகாந்திரமும் இல்லை, எனவே அது தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது.

மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."